

Lekció: Apostolok cselekedetei 16.rész 16-34.

16Történt pedig egyszer, hogy amikor az imádkozás helyére mentünk, egy szolgálóleány jött velünk szembe, akiben jövendőmondó lélek volt, és jóslásával nagy hasznot hajtott gazdáinak. 17Követte Pált és minket, és így kiáltozott: Ezek az emberek a magasságos Isten szolgálói, akik az üdvösség útját hirdetik nektek! 18Ezt több napon át művelte. Mivel Pált bosszantotta ez, megfordult, és ezt mondta a léleknek: Parancsolom neked Jézus Krisztus nevében, hogy menj ki belőle! És az még abban az órában kiment belőle. 19Amikor pedig látták a gazdái, hogy odalett az, amiből hasznot reméltek, megragadva Pált és Szilászt, a hatóság elé, a főtérre hurcolták őket. 20Azután az előjárók elé vezették őket, és ezt mondták: Ezek az emberek felforgatják a városunkat. 21Zsidók lévén, olyan szokásokat hirdetnek, amelyeket nekünk nem szabad sem átvennünk, sem követnünk, mert rómaiak vagyunk. 22Velük együtt a sokaság is rájuk támadt, az előjárók pedig letépték ruhájukat, és megbotoztatták őket. 23Sok ütést mértek rájuk, majd börtönbe vetették őket, és megparancsolták a börtönőrnek, hogy gondosan őrizze őket. 24Az pedig, mivel ilyen parancsot kapott, a belső börtönbe vetette őket, és a lábukat kalodába zárta. 25Éjfél tájban Pál és Szilász imádkozott, és énekkel magasztalta az Istent, a foglyok pedig hallgatták őket. 26Ekkor hirtelen nagy földrengés támadt, úgyhogy megrendültek a börtön alapjai, hirtelen kinyílt minden ajtó, és mindegyikükről lehulltak a bilincsek. 27Amikor a börtönőr felriadt álmából, és meglátta, hogy nyitva vannak a börtönajtók, kivonta a kardját, és végezni akart magával, mert azt hitte, hogy megszöktek a foglyok. 28Pál azonban hangosan rákiáltott: Ne tégy kárt magadban, mert valamennyien itt vagyunk! 29Ekkor az világosságot kért, berohant, és remegve borult Pál és Szilász elé; 30majd kivezette őket, és ezt kérdezte: Uraim, mit kell cselekednem, hogy üdvözüljek? Ők pedig így válaszoltak: 31Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind te, mind a te házád népe. 32Ekkor hirdették az Isten igéjét neki és mindazoknak, akik a házában voltak. 33Ő pedig magához fogadta őket az éjszakának még abban az órájában, kimosta sebeiket, és azonnal megkeresztelkedett egész háza népével együtt. 34Azután házába vitte őket, asztalt terített nekik, és örvendezett, hogy egész háza népével együtt hisz az Istenben.

Textus: Zsoltárok 117.rész

„1Dicsérjétek az URat mind, ti, népek, dicsőítsétek mind, ti, nemzetek!
2Mert nagy az ő szeretete irántunk, az ÚR hűsége örökké tart. Dicsérjétek az URat!”

A dicséret és hálaadás fontossága

Újév első vasárnapján eszünkbe juthat, menyi mindenért lehetünk **hálásak** Istennek. A Szentírásban a hála egyik legfőbb kifejezési formája Isten felé az **éneklés, a dicséret!**

A zsoltár felszólításként üzeni nekünk is, hogy minden helyzetben dicsérjünk az Urat az ő szeretetéért, mert méltó rá!

Mi mikor szoktunk énekelni? Ha a régi időket nézzük meg, ha a mostanit, rájövünk, hogy énekkel azt is ki lehet fejezni, amit szavakkal nem, így alkalmas Isten dicsőítésére, aki valóban megérdemli a dicsőítést!

A lekción a nehéz helyzetben levő Pál és Szilász **Istent dicsőíti a börtönben, a körülményeik ellenére.**

Milyen jó lenne, ha mi is így tudnánk hordozni életünk nehéz helyzeteit, és panasz helyett Istenhez fordulni dicsérettel!

Az Igénkben a dicséret erejét láthattuk, hiszen nem csak a tanítványok életében tett csodát, hanem megváltoztatta a filippi börtönőr életét is!